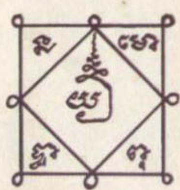
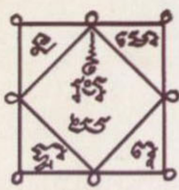

ประวัติและอภินิหาร "หลวงพ่อปั้น"

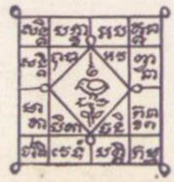
วัดพิกุลโสคันธ์ ต.พระขาว อ.บางบาล จ.อยุธยา

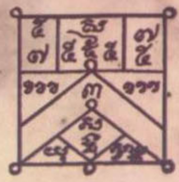

หลวงพ่อปั้น

วัดพิกุลโสคันธ์ ต.พระขาว อ.บางบาล จ.พระนครศรีอยุธยา

สารบัญ

ยันต์กันไฟ หลวงพ่อปั้น

ประวัติ พระครูสังคกิต (หลวงพ่อปั้น)

สมณศักดิ์

พระครูสังคกิตสถานะเดิม ชื่อปั้น เกิดปีมะเมีย พ.ศ. ๒๓๗๖ มีพี่น้องร่วมอุทร ๓ คน เกิดในหมู่บ้านเลขที่ ๑ ตำบลพระขาว อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บิดา-มารดา มีอาชีพทำนา

บรรพชา

เมื่ออายุได้ ๑๕ ปี บวชเป็นสามเณรอยู่ที่วัดพิกุล

อุปสมบท

เมื่ออายุครบ ๒๐ ปี ได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุ ที่วัดพิกุล ซึ่งมีหลวงพ่อด้วงเป็นเจ้าอาวาส

วิทยฐานะ

หลวงพ่อปั้นเมื่อบวชเป็นพระภิกษุแล้ว ได้จำพรรษาอยู่วัดพิกุลระยะหนึ่ง หลังจากนั้น หลวงพ่อปั้นได้เดินทางไปศึกษาวิชากรรมฐานที่วัดมหาธาตุ กรุงเทพฯ อยู่นานสักกี่ปีไม่ทราบได้

ความสามารถพิเศษ

มีวิชากรรมฐานที่ทุกคนในสมัยนั้นยกย่อง

งานปกครอง

เมื่อหลวงพ่อด้วงมรณภาพลง ญาติโยมได้มีจิตศรัทธานิมนต์หลวงพ่อปั้นขึ้นเป็นเจ้าอาวาสแทนหลวงพ่อด้วง และหลวงพ่อปั้นยังได้เป็นพระอุปัชฌาย์ที่คนนับถือกันมาก ต่อมาได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าคณะอำเภอบางบาลอีกด้วย

การเผยแพร่ศาสนา

เป็นผู้แสดงธรรมเทศนาในวันธรรมสวนะ ประกอบศาสนกิจในวันสำคัญทางศาสนาทุกครั้ง

งานสาธารณูปกรณ์

สร้างหลวงพ่อโสคันธ์หรือที่ชาวบ้านเรียกว่าหลวงพ่อโส เป็นพระพุทธรูปนอน มีความยาว ๒๑ วา ได้สร้างไว้เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๓ เสร็จในปี พ.ศ. ๒๔๕๖ หลังจากนั้นหลวงพ่อปั้นได้สร้างศาลาการเปรียญ กว้าง ๑๐ วา ยาว ๑๒ วาเศษ เสาไม้เต็งและไม้ประดู่ทอง

งานสาธารณูปกรณ์พิเศษ

หลวงพ่อปั้นเป็นพระที่ชอบการเดินธุดงค์ ครั้งที่หลวงพ่อเดินธุดงค์ไปยังอำเภอวิเศษชัยชาญ จ.อ่างทอง หลวงพ่อได้สร้างพระปางป่าเลไลย์ที่วัดสี่ร้อย ในสมัยของอาจารย์บุญเป็นเจ้าอาวาส และได้สร้างรูปหล่อหลวงพ่อปั้นไว้ให้ญาติโยมไว้กราบไหว้บูชา ครั้งหนึ่งหลวงพ่อได้ไปยังเมืองพิษณุโลกที่บ้านเนินกุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก หลวงพ่อได้สร้างวัดที่นั้นมีชื่อว่า "วัดอุปัชฌาย์ปั้น" หลวงพ่อยังได้สร้างรูปหล่อไว้ให้ญาติโยมกราบไหว้บูชาอีกด้วย ตอนที่ท่านสร้างรูปหล่อนั้น อายุได้ ๖๐ ปี

หลวงพ่อปั้นมรณภาพ

ขณะนั้นหลวงพ่อปั้นอายุได้ ๘๐ปี ซึ่งตรงกับพ.ศ. ๒๔๕๖ ปีฉลู ก่อนที่หลวงพ่อจะมรณภาพนั้น หลวงพ่อได้สร้างศาลาการเปรียญเกือบจะแล้วเสร็จ เหลือเพียงพื้นศาลาเท่านั้น ประชาชนได้ร่วมใจกันเก็บศพหลวงพ่อไว้เป็นเวลา ๑ ปี ใช้ศาลาที่สร้างเป็นที่สวดศพ ตรงกับพ.ศ. ๒๔๕๗ จึงได้ทำการฌาปนกิจศพ

อภินิหารหลวงพ่อปั้น

หลวงพ่อปั้นเป็นพระเถระยุคเก่าที่ได้รับการยกย่องในด้านพุทธคุณว่า "ทรงคุณวุฒิในด้านความขลัง และมีความศักดิ์สิทธิ์ตลอดกาล" เพชรเม็ดเอกแห่งพระคณาจารย์เมืองคนดีศรีอยุธยาที่ควรได้รับการยกย่องและสดุดี ในบารมีของหลวงพ่อปั้นแห่งวัดพิกุลโสคันธ์ หลวงพ่อปาน วัดบางนมโค หลวงพ่อจงวัดหน้าต่างนอก และอีกหลายพระคณาจารย์ ที่มีชื่อเสียงโด่งดังในเมืองอยุธยา ก็ยังเป็นศิษย์หลวงพ่อปั้น วัดพิกุลโสคันธ์ ถ้าท่านไม่โด่งดังจริงก็คงจะไม่มีรูปหล่อของหลวงพ่อปั้นถึง ๓ วัด ใน ๓ จังหวัดและถ้าท่านได้ศึกษาประวัติของท่านตั้งแต่ต้นจนจบ ก็คงสรุปได้เช่นเดียวกันว่า "หลวงพ่อปั้นควรได้รับการยกย่องเป็นพระเถระที่ทรงวิทยาคุณที่หายากยิ่ง"

ชีวประวัติครั้งเยาว์วัย

เมื่อครั้งท่านยังเป็นเด็ก เล่ากันว่า ...เด็กชายปั้นมีนิสัยเมตตา ไม่เบียดเบียนสัตว์ ชอบประพฤติปฏิบัติทางที่เป็นกุศล คือให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่นด้วยความเมตตา ไม่ชอบกินเนื้อสัตว์ ถ้าพ่อแม่จับปลาขังไว้กินก็เป็นอันว่า ต้องผิดหวังคือจะเหลือแต่น้ำที่ปราศจากปลา เพราะเด็กชายปั้นจะนำปลาไปปล่อย เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นที่โจษขานเลื่องลือไปทั่ว กระทั่งกล่าวขานกันว่า เด็กชายปั้นน่ากลัว จะมาเกิดเป็นชาติสุดท้าย

จึงได้มีความเมตตา กรุณา และชอบธรรม มาตั้งแต่เป็นเด็ก ทั้งที่ไม่มีใครสั่งสอน สมดังคำโบราณที่ว่า "หนามจะแหลมไม่ต้องมีใครเสี้ยมสอนมันก็แหลมของมันเอง" ครั้นพอโตขึ้นก็ชอบเข้าวัดฟังธรรมและใฝ่ใจอยู่ตลอดเวลาที่จะบรรพชาอุปสมบท ฝ่ายบิดา มารดา แม้ว่าจะฐานะไม่ดีนักแต่ก็ตามใจบุตรจึงอนุญาตให้บรรพชาเป็นสามเณรเมื่ออายุ ๑๕ ปี ต่อมาเมื่ออายุครบ ๒๐ ปี ก็จัดอุปสมบทให้ตามประเพณีที่วัดพิกุลโสคันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ประมาณพรรษาที่ ๓ พระปั้นได้ออกธุดงค์ไปตามป่าเขาลำเนาไพร ยังความทุกข์ร้อนให้กับพ่อแม่ที่เป็นห่วง ครั้นใกล้ถึงพรรษาพระปั้นจึงเดินทางกลับวัดพิกุล ปรากฏว่าโยมบิดามารดารู้สึกดีใจเป็นยิ่งนัก พระปั้นเป็นพระที่เคร่งในพระธรรมวินัย ลงอุโบสถสวดมนต์ไม่ขาดและแทบทุกปีจะต้องธุดงค์ไปตามสถานที่ต่างๆ สุดแท้แต่ท่านปรารถนาจะไป

ประมาณพรรษาที่ ๕ ได้มีเหตุการณ์ประหลาดเกิดขึ้น คือโยมบิดาพาพระปั้นไปวัดหน้าต่างนอก เมื่อถึงวัดหน้าต่างนอก หลวงปู่เฒ่าพระชราจึงถามโยมบิดาพระปั้นว่า มีธุระอะไรหรือ โยมบิดาพระปั้นจึงบอกวัตถุประสงค์ว่า "อยากให้หลวงปู่เฒ่ารดน้ำมนต์ให้พระปั้นสักหน่อย เพราะดูแล้วพระปั้นจะผิดปกติ" พระปั้นท่านก็ไม่พูดอะไร หลวงปู่เฒ่าท่านเพ่งพินิจดูพระปั้นแล้วกล่าวทำนองว่า

"ไม่เห็นมีอะไรผิดปกติ มาเสียเวลาเปล่า" แต่โยมบิดาพระปั้นก็พยายามอ้อนวอน ในที่สุด หลวงปู่เฒ่าทนอ้อนวอนไม่ไหวก็บอกว่า "เอ้า ! จะรดน้ำมนต์ก็จะทำให้" พอเสร็จพิธีแล้ว หลวงปู่เฒ่าก็กล่าวทำนองว่า "ไม่รู้ว่าผู้ถูกรดน้ำมนต์หรือผู้รดน้ำมนต์ จะสติไม่ดีแน่" แล้วชมพระปั้นว่า "เป็นพระมีวิชาและมีความกตัญญูดี"

หลวงพ่อปั้นผจญภัยในป่าใหญ่

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วพระปั้นท่านยึดธุดงค์วัตรทุกปี ดังนั้นเมื่อท่านมีพรรษามาก กิตติศัพท์ชื่อเสียงของหลวงพ่อจึงขจรขจายไปทั่ว ได้มีพระมาฝากตัวเป็นศิษย์ ขอร่วมธุดงค์ไปกับท่านทุกปี ครั้งหนึ่งพระปั้นพาพระธุดงค์ไปทางเหนือแล้วจึงปักกลดท่ามกลางป่าดงพงไพรก่อนค่ำนั้น ได้มีชาวบ้านถือดอกไม้มานมัสการคณะพระธุดงค์ แล้วขอนิมนต์คณะพระธุดงค์ไปปักกลดใกล้หมู่บ้าน โดยบอกว่า "ละแวกนั้นมีเสือดุร้ายมาชุมนุมและหาอาหาร อาจเป็นภัยอันตรายเหมือนพระธุดงค์บางองค์ซึ่งเคยเสียชีวิตไปแล้ว" หลวงพ่อปั้นท่านซักถามเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นแล้วกล่าวว่า **"พระธุดงค์เมื่อปักกลดแล้วจะถอนกลดนั้นไม่ได้"** จากนั้นท่านก็เทศน์โปรดโยมที่มาบอกข่าว พร้อมกับบอกโยมทั้งหลายที่ม เว่า

"ธรรมดาของชีวิต เมื่อเกิดก็ต้องมีตาย ไม่มีใครลุล่วงความไม่ตายไปได้ การที่ท่านทั้งหลายแนะนำและปรารถนาดีก็เป็นบุญกุศลแล้ว ท่านทั้งหลายจงสบายใจได้ว่าหลวงพ่อและคณะพระธุดงค์ไม่ได้เบียดเบียนใคร สัตว์อยู่อย่างสัตว์เราต่างคนต่างอยู่ก็คงไม่มีภัยอันตรายแต่ประการใด และขอท่านที่มาไม่ต้องเป็นห่วงเพราะท่านอุทิศร่างกายเพื่อ ศาสนาอำนาจคุณพระพุทธเจ้า คุณพระธรรม คุณพระสงฆ์คุ้มภัยได้แน่"

เมื่อชาวบ้านไปหมดแล้ว หลวงพ่อปั้นก็บอกพระธุดงค์ทุกองค์ว่า

"ไม่ต้องหวาดกลัวภัยอันตรายใดๆ ถ้าหวาดกลัวภัยขอให้มีสมาธิจิตภาวนา พุทโธ ธัมโม สังโฆ" จากนั้นท่านก็เข้ากลดทำวัตรสวดมนต์แผ่เมตตา แล้วเข้าฌาณสมาธิเหมือนเหตุการณ์ปกติ ครั้นเวลาประมาณ ๕ ทุ่มเศษ ได้ยินเสียงเจ้าพยัคฆ์ร้ายส่งเสียงคำรามมาแต่ไกล ท่านก็นั่งนิ่งแผ่เมตตาด้วยพลังจิตอันบริสุทธิ์ เจ้าพยัคฆ์ร้ายตัวนั้นมันยังคำรามและเข้ามาป้วนเปี้ยนใกล้ๆ กลดพระธุดงค์ แต่พอใกล้กลดหลวงพ่อปั้นมันหยุดคำราม หมอบสงบนิ่งเหมือนผู้มาฝากตัวเป็นศิษย์พอใกล้สว่างเสือร้ายก็จากไป บรรดาชาวบ้านรีบมาดูพระธุดงค์แต่เช้า ว่ายังอยู่ครบหรือเปล่า เมื่อเห็นว่าอยู่ครบก็พากันกลับไปนำอาหารมาถวายพระแล้วสอบถามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

หลวงพ่อปั้นท่านก็เล่าให้ฟัง ชาวบ้านละแวกนั้นก็รู้สึกศรัทธาคณะพระธุดงค์เป็นอย่างมาก ครั้นรู้ว่าหลวงพ่อปั้นจะพาพระธุดงค์ออกเดินทางต่อก็รู้สึกเสียดายเป็นยิ่งนัก

สำหรับเหตุการณ์พิเศษที่ควรจะได้กล่าวไว้ก็คือ

๑. ครั้งหนึ่งหลวงพ่อปั้นออกบิณฑบาตกลางป่า ในขณะที่**พระธุดงค์องค์อื่นบิณฑบาตไม่ได้ข้าวและกับข้าวเลย** เพราะอยู่กลางป่าและไกลจากหมู่บ้านมาก จึงกลับที่ปักกลด สำหรับ**หลวงพ่อปั้นนั้น ท่านบิณฑบาตได้ข้าวและอาหารมาเต็มบาตร**พอที่จะแบ่งให้พระธุดงค์ได้ฉันประทังชีวิตไปได้ และนอกจากนั้นยังกลับถึงที่ปักกลดก่อนพระธุดงค์องค์อื่นอีกด้วย เหตุการณ์ครั้งนั้นเป็นที่โจษขานเล่าลือกันว่า หลวงพ่อปั้นสำเร็จและบรรลุธรรมชั้นสูงแล้วจึงได้มีเทวดา นางฟ้ามาตักบาตร หรือไม่ก็ช่วยย่นระยะทางที่ไปบิณฑบาตเป็นแน่ซึ่งเป็นที่สงสัย ของพระธุดงค์ด้วยกัน แต่ก็ไม่มีใครกล้าเรียนถาม

๒. ครั้งหนึ่งเมื่อหลวพ่อปั้นธุดงค์มาองค์เดียว ปักกลดในป่าแห่งหนึ่งมีชื่อว่า ป่าดงหมี รอบๆที่ปักกลดของหลวงพ่อเต็มไปด้วยป่าดูวังเวง ตกดึกคืนนั้น ไม่รู้ว่าเหตุอันใดไฟป่าได้ลุกลามเข้ามารอบด้าน เป็นผลทำให้ละแวกที่หลวงพ่อปักกลดอยู่ในเขตอันตราย ไฟเข้ามารอบทิศของกลด หลวงพ่อปั้นพระธุดงค์ผู้เรืองวิชากำลังจะหมดหวัง เพราะไม่ได้เรียนวิชาเรียกฝน

ดับไฟ หลวงพ่อปั้นท่านเองก็คิดว่าครั้งนี้คงจะต้องมรณภาพที่ป่าดงหมีเป็นแน่แล้ว ท่านก็สงบจิต นั่งสมาธิ และแล้วเมื่อจิตเข้าสมาธิท่านได้ยินเสียงลอยมาว่า "สุโกปัญจะ" ท่านภาวนาเช่นนั้น ต่อมาท่านเห็นคาถาลอยมาว่า **"พระโสนามะยักโข เมตะทันตะ ปะริ วาสะโก อสุณีหะเต โหนตุเต ชะยะมังคะลัง สุโกปัญจะ อากาเสจะ พุทธะปังกะโรนะโมพุทธายะ"** ท่านจึงกำหนดจิตว่าตามพระคาถาเหล่านั้นจนจบ ๓ ครั้ง ปรากฏการณ์มหัศจรรย์ก็บังเกิดขึ้น ไฟป่ารอบๆกลดดับหมด

๑. หลวงพ่อปั้นบังตาได้

ครั้งหนึ่งในอดีต ปีนั้นเกิดอุทกภัย น้ำท่วมไร่นาเสียหายเป็นจำนวนมาก น้ำป่าท่วมมีสีแดง บรรดาสัตว์ป่าจะละทิ้งป่าไปอยู่ตามที่ดอนเพื่อเอาชีวิตรอด อาชีพใหม่ของชาวบ้านคือล่าสัตว์เป็นอาหารและขายแทบจะทุกวัน หลวงพ่อปั้นท่านมีความเมตตาจึงพาพระลูกวัดขึ้นไปทางเหนือบ้านเนินกุ่ม แล้วท่านก็หยุดกลางทุ่งนา หันหน้าไปทางทิศตะวันออกยืนยกมือซึ่งทิศที่หลวงพ่อหันไปนั้นมีบรรดาสัตว์ต่างๆ ไปหลบภัยเป็นจำนวนมาก

ฝ่ายชาวบ้านที่นิยมล่าสัตว์เป็นอาหาร ไม่ได้ฉงนใจ จึงออกล่าสัตว์ตามปกติก็ไม่พบสัตว์จึงนึกแปลกประหลาดใจว่า สัตว์จำนวนมากไม่รู้หายไปไหนหมด จึงต้องเลิกล่าสัตว์ทิศนั้นเปลี่ยนทิศไปทางอื่นจึงได้สัตว์ ฝ่ายหลวงพ่อปั้นท่านรู้เหตุ ท่านจึงออกช่วยสัตว์ในลักษณะเดิม ชาวบ้านจึงรู้ว่าหลวงพ่อปั้น ท่านศักดิ์สิทธิ์บังตาได้ จึงโจษขานเลื่องลือไปทั่วถึงความเมตตาของหลวงพ่อ

๒. หลวงพ่อปั้นมีวาจาศักดิ์สิทธิ์

เมื่อครั้งหลวงพ่อยังมีชีวิตอยู่ปรากฏว่า ชาวบ้านเนินกุ่มเคารพศรัทธาหลวงพ่อมาก ถ้าหลวงพ่อจะก่อสร้างปูชนียสถานวัตถุสิ่งใดก็จะสำเร็จลุล่วงด้วยดี ดังนั้นวัดเนินกุ่มจึงมีถาวรวัตถุหลายอย่างเกิดขึ้น เช่น มีอยู่ครั้งหนึ่งทางวัดได้จัดงานพร้อมกับมีการจัดอาหารเลี้ยง ผู้มาช่วยงานและผู้มาเที่ยวงาน โดยมีป้าผันเป็นแม่ครัว หลวงพ่อปั้นท่านเป็นห่วงกลัวว่าอาหารจะไม่พอเลี้ยงผู้คน จึงมาสอบถามแม่ครัว ครั้นท่านเห็นว่าถ้วยชามจำนวนมากค่อยๆ ล้างทีละใบมันช้าจะไม่ทันการ ท่านจึงบอกป้าผันและคนล้างชามว่าให้ใส่ตะกร้าละหลายๆ ใบ เขย่าในคลองจะได้เร็วขึ้น

ป้าฝันพูดว่า "ถ้าทำตามหลวงพ่อว่า ถ้วยชามคงจะแตกหมด" หลวงพ่อตอบว่า "ฉันรับรองไม่แตกจ้ะ ทำไปเถอะ"

ป้าผันและคนล้างชามไม่อยากจะเชื่อ จึงลองไปทำดู ปรากฏว่า ล้างชามได้รวดเร็วทันใจและไม่มีชามแตกแม้แต่ใบเดียว ดังนั้นจึงเชื่อว่าท่านมีวาจาศักดิ์สิทธิ์

๓. หลวงพ่อปั้นมีจริยวัตรคล้ายกับ สมเด็จพุฒาจารย์ (โต) พรหมรังสี วัดระฆัง

เช่น ชอบอนุเคราะห์ช่วยเหลือคนยากจนช่วยเหลือผู้ที่มีภัย และท่านได้สร้างปูชนียวัตถุตามสถานที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับท่าน เช่น การบูรณะวัดเนินกุ่ม การสร้างพระประธานด้วยปูนปั้นการสร้างพระนอนที่วัดพิกุล ฯลฯ ถึงคราวหน้าออกพรรษา ชาวบ้านเนินกุ่มจะหาเรือแจว ขนาดลำใหญ่พายหน้า ๕ พายหลัง ๓ ไปรับหลวงพ่อ โดยมีตาแจ่มกับตาโต๊ะ ศิษย์ผู้ใกล้ชิดเป็นผู้พายเรือไปรับหลวงพ่อที่วัดพิกุล ปีนั้นหลวงพ่อท่านอาพาธ แต่ท่านก็มาวัดเนินกุ่ม ครั้นเลยวัดน้ำทางผ่านพระตีกลองเพล ปรากฏว่า หลวงพ่อท่านจำวัด ตาแจ่มกับตาโต๊ะลืมปลุก อีกครู่หนึ่งท่านก็ตื่นจึงถามว่า "เพลหรือยัง" ตาแจ่มกับตาโต๊ะตอบว่า "เพลไปแล้วขอรับหลวงพ่อ" ท่านมองดูพระอาทิตย์แล้วกล่าวว่า "เพลที่ใดพายเรือกลับไปที่จุดจุดเพลนั้น" เมื่อถึงจุดเพลนั้นแล้ว ตาแจ่มกับตาโต๊ะจึง

ถวายอาหารเพล ท่านฉันอาหารนิดหน่อยก็ให้พรในลักษณะเรื่องที่เล่าก็คล้ายคลึงกับเหตุการณ์ ครั้งหนึ่งของสมเด็จพุฒาจารย์ (โต) พรหมรังสีวัดระฆัง

๔. หลวงพ่อปั้นท่านรู้เหตุการณ์ล่วงหน้า

ครั้งหนึ่งในสมัยของหลวงพ่อ ในปีนั้นเล่ากันว่าหลวงพ่อปั้นได้จัดงานพิเศษ และเป็นธรรมดาที่จะต้องมีผู้คนมาเที่ยวงานเป็นจำนวนมาก ก่อนจะพลบค่ำท่านเรียกลูกศิษย์ของท่านมาประชุมเพื่อช่วยดูแลงานวัด พร้อมกันนั้น ท่านก็สอนให้ศิษย์ของท่านอยู่ในความสงบไม่ต้องสู้รบปรบมือกับใคร ให้ปล่อยไม่ต้องทำการโต้ตอบ ท่านได้นำปูนแดงที่ปลุกเสกแล้วมากรานคอให้ศิษย์ของท่านทุกคน แล้วกำชับว่าไม่ต้องกลัวภัยใดๆ ใครจะทำอะไรก็ปล่อยเขา จากคำที่ท่านกล่าวไว้กับศิษย์ปรากฏว่าพวกโจรเขมร (ชาวบ้าน เรียกโจรขมุ) ได้มาเที่ยวงานในวัด และเกิดมีการทะเลาะวิวาทกับลูกศิษย์ของหลวงพ่อพวกโจรชักปืนออกมายิงใส่ศิษย์ของหลวงพ่อ ปรากฏว่า มีแต่เสียงดัง "แชะ แชะ" ทำให้พวกโจรตกใจกลัว จึงสั่งสมุนหนีเร็ว

การที่ท่านอบรมและนำปูนแดงปลุกเสกมากรานคอให้กับศิษย์ก็เพราะว่าท่านรู้ว่าคืนนี้ต้องมีเหตุการณ์เกิดขึ้นแน่และท่านไม่อยากให้ศิษย์ของท่านบาปกรรมจึงขอศิษย์ไม่ให้

ใช้กำลัง เว้นแต่จะป้องกันตัวเมื่อภัยมาถึงตัวในระยะใกล้ซึ่งเหตุการณ์ต่างๆ เหล่านี้บรรดาศิษย์ของหลวงพ่อ ต่างประจักษ์ในความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อปั้นกันถ้วนหน้า

๕. รูปหล่อหลวงพ่อปั้นศักดิ์สิทธิ์

มีเรื่องเล่ากันว่า รถขายยามาจอดขายยาโดยไม่บอกกล่าวกับหลวงพ่อในวัด ปรากฏว่าไฟฟ้าขัดข้องแก้อย่างไรก็ไม่ติด คนที่มารอดูหนังเก้อ เพราะช่างแก้ไฟฟ้าหมดปัญญา ต่อมามีศิษย์หลวงพ่อปั้นมาถามว่ามาตั้งโรงฉายหนังบอกกับท่านหรือยัง จากนั้นจึงไปนมัสการรูปหล่อหลวงพ่อปั้นพร้อมขออนุญาตท่าน ปรากฏว่าไฟฟ้าที่ขัดข้องก็สามารถแก้ไขได้โดยง่าย แทบไม่น่าเชื่อ มีชาวบ้านเล่าว่าเคยป่วยเป็นโรคท้องร่วงอย่างแรงเกือบหมดสติถึงกับคิดว่าครั้งนี้ต้องตายแน่ พอเคลิ้มหลับได้เกิดมีนิมิตถึงหลวงพ่อ ให้เอาน้ำมนต์มากินจึงจะหายป่วย นอกจากทั้งสองเรื่องนี้แล้ว ยังมีเรื่องอื่นๆ อีกจำนวนมากที่แสดงถึงความศักดิ์สิทธิ์ของรูปหล่อของหลวงพ่อปั้น เช่น ชาวบ้านมาขอให้ท่านช่วยเหลือสิ่งใดในสิ่งที่ไม่ผิดกฎหมาย ก็มักสัมฤทธิ์ผล ดังนั้นเรื่องหนัง ลิเก จึงมีผู้มาถวายแก้บนกันอยู่เป็นประจำ

วัตถุมงคลเหรียญหลวงพ่อปั้น

ดังที่กล่าวมาแล้ว พอถึงหน้าออกพรรษาบ้านเนินกุ่มจะแจวเรือไปรับหลวงพ่อที่วัดพิกุลฯ และด้วยบารมีของหลวงพ่อดังนั้น ในปลายปี พ.ศ. ๒๔๖๕ คณะศิษย์หลวงพ่อปั้นได้จัดสร้างวัตถุมงคลถวายหลวงพ่อปั้น ชาวบ้านจึงร่วมใจกันสละปัจจัยจัดสร้างวัตถุมงคลเหรียญรุ่นแรก (พ.ศ. ๒๔๖๖) เพื่อถวายหลวงพ่อปั้นเป็นที่ระลึก แจกในงานฉลองหอสวดมนต์ที่วัดเนินกุ่ม ลักษณะเหรียญรุ่นแรก ด้านหน้าระบุชื่อ "พระอุปัชฌาย์ปั้น" ส่วนด้านหลังระบุปีที่สร้าง "พ.ศ. ๒๔๖๖ ให้ไว้เป็นที่ระลึก"

พุทธานุภาพของวัตถุมงคลเหรียญรุ่นนี้ปรากฏว่ามีความศักดิ์สิทธิ์มาก ช่วยให้แคล้วคลาด ปลอดภัย อีกทั้งทำไม่มากนัก ดังนั้นเหรียญรุ่นนี้จึงไม่ค่อยพบเห็นมากนัก

อภินิหารหลวงพ่อปั้น

เรื่องวาจาศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อ ยังมีอยู่ครั้งหนึ่ง หลวงพ่อถูกนิมนต์ไปเทศน์ ที่อำเภอผักไห่โดยการเดินทางทางน้ำ หลวงพ่อใช้เรือ ๘ แจว เมื่อได้คนพายเรือครบก็จะออกเดินทาง มีชาวบ้านคนหนึ่งชื่อนายอ่อนขอไปด้วย แต่หลวงพ่อบอกว่าที่นั่งครบแล้วอย่าไปเลย แต่นายอ่อนไม่เชื่อแอบไปซ่อนในท้องเรือ เมื่อเรือ ๘ แจวไปถึงวัดผักไห่ หลวงพ่อจะขึ้นเทศน์ นายอ่อนก็ขึ้นมาบนศาลา หลวงพ่อเห็นเข้าก็พูดว่า "ชิๆๆไอ้คนนี้ไม่ดีหรอกเนี้ย" ตั้งแต่นั้นมานายอ่อนก็เป็นคนสติไม่ดีไปเลย เมื่อหลวงพ่อท่านพิจารณาดูแล้ว ตั้งแต่นั้นท่านก็ไม่ว่าใครอีกเลย

มีเรื่องเล่ากันว่า ครั้งหนึ่งหลวงพ่อสุ่นวัดบางปลาหมอลองวิชากับหลวงพ่อปั้นวัดพิกุล ในขณะที่หลวงพ่อปั้นกลับจากเทศน์ที่อำเภอผักไห่ ผ่านหน้าวัดบางปลาหมอ เรือแจวของหลวงพ่อปั้นได้หยุดลง พายอยู่กับที่ไม่เคลื่อนไหว ลูกศิษย์ของหลวงพ่อปั้นจึงปลุกหลวงพ่อจากการจำวัดให้มาดูว่ามันเป็นอย่างไร พอหลวงพ่อปั้นลุกขึ้นก็เห็นหลวงพ่อสุ่นกำลังตำหมากอยู่ ลูกศิษย์ก็เห็นเช่นกัน เมื่อหลวงพ่อปั้นมองไปที่หลวงพ่อสุ่นๆก็ไม่สามารถตำหมากได้เช่นกัน เมื่อหลวงพ่อสุ่นตำหมากไม่ได้เรือหลวงพ่อปั้นจึงวิ่งต่อไปได้จนถึงวัด

มีอยู่ครั้งหนึ่ง หลวงพ่อปั้นใช้ให้นายสว่างไปขอไม้ไผ่มาทำร้านสร้างพระนอน โดยให้ไปขอที่วัดสันติการาม (สีคต) โดยนิสัยนายสว่างเป็นคนขี้เล่น พอไปถึงวัดสันติการามก็พูดว่า "ถวายบังคมพระเจ้าข้า ท่านท้าวโลกาให้มาขอไม้ไผ่ที่วัดนี้เจ้าข้า" ฝ่ายทางเจ้าอาวาสวัดสันติการามได้ยินก็ไม่พอใจพูดว่า "ไม่ให้" พอนายสว่างได้ยินก็บอกว่า "ไม่ให้จะไปบอกหลวงพ่อปั้น" พอสมภารวัดสันติการามได้ยินคำว่าหลวงพ่อปั้น จึงรีบบอกนายสว่างว่า "เฮ้ยๆๆเอาไปได้ เอาไปได้"

ที่สมภารวัดสันติการามรีบให้ คิดว่าเป็นความเคารพ ความเลื่อมใส และการเกรงกลัวบารมีของหลวงพ่อปั้นนั่นเอง ประชาชนแถบอำเภอบางบาลนี้รู้กันทุกคนว่า หลวงพ่อปาน วัดบางนมโคเป็นศิษย์หลวงพ่อปั้น วัดพิกุลโสคันธ์ มีอยู่ครั้งหนึ่ง หลวงพ่อปั้นได้ไปยืมซุงของหลวงพ่อปาน พอครบกำหนด หลวงพ่อปานก็มาทวงคืน โดยการมาทางเรือ หลวงพ่อปานคิดว่ามาทางเรือเพื่อจะได้ขนซุงกลับเลยทีเดียว แต่พอมาถึงวัดพิกุลได้นั่งคุยกับหลวงพ่อปั้น แล้วก็ลากลับ หลวงพ่อปั้นจึงถามว่า "ท่านปานไม่เอาแล้วใช่ไหม ซุงที่จะมาเอาน่ะ" "ครับหลวงพ่อผมถวายเลยครับ" หลวงพ่อปานพูด พอหลวงพ่อปานกลับมาถึงเรือ คนที่มากับหลวงพ่อปานถามว่า "ได้ไหมครับซุง" พอหลวงพ่อปานได้ยินก็ตอบไปว่า "ไม่รู้บอกถวายหลวงพ่อปั้นไปได้ยังไง"

อภินิหารของหลวงพ่อปั้น เป็นที่เชื่อถือกันมากในเขตอำเภอบางบาล ครั้งหนึ่งหลวงพ่อปั้นได้ไปซื้อไม้ทางเมืองเหนือ เพื่อที่จะมาสร้างศาลา เมื่อเจ้าของไม้มาทวงค่าไม้ ญาติโยมถามว่า "จะเอาปัจจัยที่ไหนมาให้ค่าไม้เขา" หลวงพ่อปั้นบอกว่า "มีก็แล้วกัน" หลวงพ่อปั้นมีวิธียืมทรัพย์แผ่นดิน นี่คือที่มาของคำพูดว่าหลวงพ่อปั้นยืมทรัพย์แผ่นดิน หลวงพ่อได้ไปยืมสมบัติของพระแม่ธรณีที่วัดกำแพงแก้ว แล้วท่านก็นำมาให้เจ้าของซุง เมื่อหลวงพ่อปั้นมีปัจจัย ท่านก็จะนำไปคืนที่วัดกำแพงแก้ว เรื่องนี้เป็นที่ร่ำลือกันมาก

มีอยู่ครั้งหนึ่งที่หลวงพ่อปั้นธุดงค์ไปที่วัดสี่ร้อย ท่านได้เล่นหมากรุกอยู่ที่หน้ากุฏิ มีคนจีนคนหนึ่งเข้ามาหาหลวงพ่อเพื่อให้หลวงพ่อทำน้ำมนต์คู่บ่าวสาว หลวงพ่อบอกว่า "ไปตักน้ำมาซิ" คนจีนคนนั้นก็ไปตักน้ำมาตั้งไว้ข้างองค์หลวงพ่อ หลวงพ่อบอกว่าเสร็จแล้ว คนจีนคนนั้นเห็นว่าหลวงพ่อยังไม่ได้ทำอะไรเลย ทำให้เกิดความโมโหหยิบขันน้ำมนต์เททิ้ง แต่น้ำมนต์ในขันไม่ตกลงพื้นดินยังคงติดอยู่ในขันเช่นนั้น คนจีนคนนั้นเกิดความตกใจรีบเข้ามากราบหลวงพ่อปั้น ขอโทษหลวงพ่อเป็นการใหญ่

ท่านผู้เฒ่าแถบวัดสี่ร้อยได้กล่าวถึงหลวงพ่อปั้นว่าเป็นพระที่วาจาศักดิ์สิทธิ์มาก ขนาดมีชาวบ้านกลุ่มหนึ่งเคืองกันอยู่ถึงขนาดจะเอามีดดาบฟันกัน พอหลวงพ่อผ่านไปก็มีคนหวังดีมาบอกหลวงพ่อว่าอย่าเพิ่งเข้าไปขอรับคนเขาจะตีกัน หลวงพ่อเลยบอกว่า "ข้ามาเดี๋ยวมันก็ดีกันเองแหละ" จริงอย่างหลวงพ่อว่าคนที่กำลังจะฟันแทงกันกลับมาคุยดีกันเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย

อภินิหารหลวงพ่อปั้น ในสมัยที่ท่านเดินธุดงค์

หลวงพ่อมีญาณสามารถหยั่งใจคนได้ ครั้งหนึ่งที่หลวงพ่อเดินธุดงค์อยู่ มีพระในคณะธุดงค์อยากฉันข้าวหลามแต่ได้เพียงแต่นึกเท่านั้นมิได้พูดกับใครเลย พอมาถึงตอนเช้าพระองค์นั้นก็ได้รับบิณฑบาตเป็นข้าวหลาม หลวงพ่อจึงพูดขึ้นว่า "เป็นไงอยากฉันนักก็ได้ฉันแล้วนี่ ข้าวหลามน่ะ"

ท่านผู้อ่านลองพิจารณาดูว่าหลวงพ่อท่านรู้ได้อย่างไรว่าพระรูปนั้นอยากฉันข้าวหลาม เพราะหลวงพ่อมีญาณวิเศษสามารถรู้จิตใจมนุษย์ได้

และมีอยู่ครั้งหนึ่งหลวงพ่อปั้นเดินธุดงค์ไปกับหมู่คณะของท่าน ท่านเดินทางเข้าไปในป่า อยู่ ๆ ไฟก็เกิดไหม้ป่า หลวงพ่อปั้นและคณะหาทางออกไม่เจอเพราะไฟล้อมไว้จนหมด ขณะนั้นก็มีนกตัวหนึ่งบินมาและร้องว่า "สุโกปัญจะ" พอหลวงพ่อปั้นมองเห็นนกร้องเท่านั้นก็นึกขึ้นได้ และพูดขึ้นว่า **"สุโกปัญจะ ปัญจะสุโก"** ทันทีที่พูดจบไฟป่าก็ดับลงทันใด

ครั้งที่หลวงพ่อปั้นยังมีชีวิตอยู่นั้นไม่ได้สร้างวัตถุมงคลเลย มีเพียงคาถาเท่านั้น อย่างเช่นมีอยู่ครั้งหนึ่งมีโจรจะมาปล้นวัด หลวงพ่อรู้เข้าจึงเสกปูน (กินกับหมาก) คาดคอให้ลูกศิษย์ เมื่อลูกศิษย์ไปได้ปูนคาดคอแล้วลงไปสู้กับโจร ผลออกมาพวกลูกศิษย์ของหลวงพ่อปั้นถูกฟันแต่ไม่เข้า และไม่มีเลือด

ตกยางออกเลย ทำให้พวกโจรไม่สามารถปล้นได้สำเร็จข่าวนี้ดังกระฉ่อนไปถึงเศรษฐีบ้านหน้าไม้ ซึ่งรู้ตัวว่าจะถูกปล้น จึงมาขอทรายเสกจากหลวงพ่อปั้น เมื่อนำไปหว่านรอบบ้าน พวกโจรก็ไม่สามารถปล้นได้ เพราะมองเห็นว่ารอบบ้านเศรษฐีนั้นมีคนเดินกันเต็มไปหมด จึงปล้นไม่สำเร็จ

อภินิหารหลังจากหลวงพ่อปั้นมรณภาพไปแล้ว

ถึงหลวงพ่อปั้นจะได้มรณภาพไปแล้ว แต่ได้ทิ้งความศักดิ์สิทธิ์ให้ไว้แก่วัดพิกุล (โสคันธ์) ก่อนที่ท่านจะมรณภาพท่านได้สร้างหลวงพ่อโสคันธ์ที่มีความศักดิ์สิทธิ์มาก ตัวอย่างเช่นผู้ใดไม่มีลูกก็มาขอกับหลวงพ่อโส ได้ทุกคนไม่มีใครผิดหวังเลยและเรื่องของการบนบานต่าง ๆ ไม่เคยทำให้ใครผิดหวังเช่นกัน บางคนเป็นโรคปวดข้อ ปวดหลัง เพียงไปบอกเล่าให้หลวงพ่อรู้และก็ไปปิดทองตามจุดที่ปวดก็จะหายจากโรคนั้น บางคนก็บนให้หลวงพ่อช่วยให้สมหวัง ก็จะบนด้วยปูนซิเมนต์บ้าง พลุบ้างแล้วแต่ศรัทธาและฐานะจะอำนวย

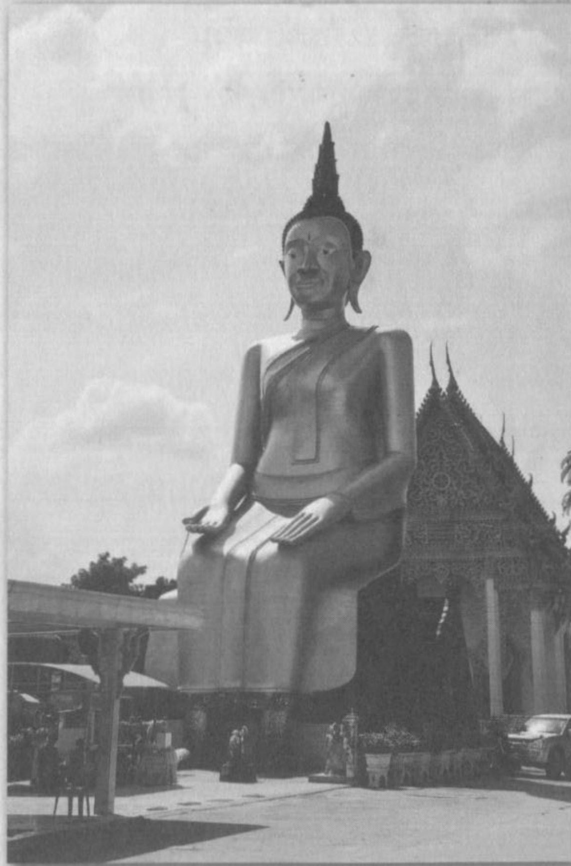
พระครูโอภาสธรรมวัฒน์ (อาจารย์ล้วน) ได้เล็งเห็นความศรัทธาของชาวหมู่บ้านพระขาว และชาวอำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งนับถือและศรัทธาในองค์หลวงพ่อปั้นมาก จึงได้สร้างวัตถุมงคลหลวงพ่อปั้นขึ้น ซึ่งมีรูปหล่อตั้งแต่ ๙ นิ้ว ๕ นิ้ว และรูปหล่อ ๑ นิ้ว ชนิดมีกริ่งกับไม่มีกริ่งขึ้นมาให้ประชาชนบูชากัน และยังมีเหรียญอีก ๒ พิมพ์ คือเหรียญพิมพ์ หยดน้ำและพิมพ์อาร์ม วัตถุมงคลหลวงพ่อปั้นนี้ยังแสดงอภินิหารให้เห็นอีกด้วย ตัวอย่างเช่น ครั้งที่มีคนมาบูชารูปหล่อหลวงพ่อปั้น ๕ นิ้วที่วัดพิกุล เมื่อมาถึงวัดก็สั่งให้พระบวชใหม่เลือกหลวงพ่อให้ที สั่งให้เลือกสวย ๆ พอคนที่สั่งพูดจบ หลวงพ่อก็แสดงอภินิหารลอยขึ้นมาให้เห็นว่า

มีความศักดิ์สิทธิ์ทุกองค์ มีบางคนเช่าหลวงพ่อปั้นไปบูชา แต่กลับหันหน้าหลวงพ่อไปทางทิศเหนือ ผลออกมาคือหลวงพ่อหันกลับมาเองทางทิศตะวันออก โดยไม่มีใครไปจับหรือขยับองค์ท่านเลย มีผู้พบเห็นอย่างนี้หลายรายด้วยกัน รูปหล่อรุ่นกริ่งของท่านก็มีอภินิหารเช่นกัน ตัวอย่างเช่น ผู้ที่เช่ารูปหล่อรุ่นกริ่งไปได้นำไปเข้ากรอบปิดหน้าปิดหลัง พอตกกลางคืนผู้ที่นำไปเข้ากรอบก็ฝันเห็นหลวงพ่อมาบอกว่า "กูอึดอัดว่ะ เปิดหน้ากูดีกว่า" ผู้ที่เช่าไปจากวัดคนนั้นต้องไปเข้ากรอบใหม่

วัดพิกุล (โสคันธ์) นี้จะจัดงานประจำทุกปี จะจัดในเดือน ๕ ขึ้น ๑๕ ค่ำ, เดือน ๖ ขึ้น ๘ ค่ำ และเดือน ๑๒ ขึ้น ๑๓ ค่ำ ทางวัดจะจัดงานปิดทองหลวงพ่อปั้น ปิดทองหลวงพ่อโส และมีมหรสพหลายอย่าง เช่น ลิเก ภาพยนตร์ ตลก มีการจำหน่ายไพลเสกและจำหน่ายข้าวเม่า ปัจจัยทั้งหมดจะนำเข้าวัดเพื่อทำการก่อสร้างเสนาสนะและพัฒนาวัดต่อไป

พระปลัดบุญ เจ้าอาวาสวัดสี่ร้อย และหลวงพ่อปั้น เจ้าอาวาสวัดพิกุล อ.บางบาล จ.อยุธยา ได้รับการสนับสนุนจากชาวบ้านได้ร่วมกันก่อสร้าง พระพุทธรูปองค์ใหญ่ ปางป่าเลไลย์ เพื่อให้ชาวบ้านกราบไหว้บูชา เริ่มดำเนินการสร้างปี พ.ศ. ๒๔๕๖ ถึง พ.ศ. ๒๔๗๑ เป็นระยะเวลา ๑๕ ปี ทำพิธีพุทธาภิเษกยกรัศมีเบิกพระเนตร ติดอุณาโลม

พ.ศ. ๒๔๗๕ ร่วมกันก่อสร้างเสร็จ ๑๙ ปี จึงสำเร็จ สูง ๒๑ เมตร หน้าตักกว้าง ๖ เมตรเศษ เพื่อเป็นอนุสรณ์และเตือนความจำให้ระลึกถึงชาววิเศษชัยชาญทั้ง ๔๐๐ คน ที่พลีชีพและต่อสู้เพื่อผืนแผ่นดินไทย

คำถวายตัวปฏิบัติพระกัมมัฏฐาน

อิมาหัง ภะคะวา อัตตะภาวัง ตุมหากัง ปะริจัจชามิ

ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้าข้าพระพุทธเจ้าจะขอสละรอบซึ่งอัตภาพนี้ แด่ พระผู้มีพระภาคเจ้า

อุกาสะ ๆ ๆ ข้าพระพุทธเจ้าจะขอปฏิบัติบูชาตามคำสั่งสอน ของพระบรมเจ้า ข้าพระพุทธเจ้าจะขอปฏิบัติสมถกัมมัฏฐานทั้ง ๔๐ ทัศ อันสุขุมละเอียดและวิปัสสนากัมมัฏฐาน ขอให้ได้ซึ่งคุณธรรมและปิติทั้งห้า

ขณิกสมาธิ อุปจารสมาธิ อัปปนาสมาธิขอจงมาบังเกิดในจักขุทวาร มโนทวาร และกายทวาร ของข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ณ กาลบัดเดี๋ยวนี้เถิด

จัตตาโร สติปัฏฐานัง
กายานุปัสสนา สติปัฏฐานัง
เวทนานุปัสสนา สติปัฏฐานัง
จิตตานุปัสสนา สติปัฏฐานัง
ธัมมานุปัสสนา สติปัฏฐานัง
สติปัฏฐาน ๔
อิมํ โคจรํ จรามิ

คำปรารถนาพุทธภูมิ (สำหรับชาย)

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ พุทโธ โหมิ อะนาคะเต กาเล

คำแปล

ข้าพเจ้าขอจงได้เป็นพระพุทธเจ้า ด้วยกรรมอันนี้เป็นบุญนี้ จงมีในอนาคตกาลเบื้องหน้า

คำปรารถนาสาวิกะภูมิ (สำหรับผู้หญิง)

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ เอกัสสะ พุทธัสสะ สาวิกา ยาจิสสามิ อะนาคะเต กาเล

คำแปล

ข้าพเจ้าจักขอจงได้เป็นสาวิกาเบื้องซ้ายของพระพุทธเจ้าองค์หนึ่ง ด้วยกรรมอันเป็นบุญนี้ ในอนาคตกาลเบื้องหน้า

คำปรารถนาเป็นสาวก (สำหรับชาย)

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ เอกัสสะ พุทธัสสะ สาวะโก โหมิ อะนาคะเต กาเล

คำแปล

ข้าพเจ้าขอเป็นสาวกของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ด้วยกุศลกรรมอันเป็นบุญนี้ ในอนาคตกาลเบื้องหน้า

พรหมวิหารสี่

สัจจัง ปะระมัง โลเก สีละคุเณ อะนุตตะโร อายันตุ โภณโต ปาระมิ โย อิธะ ทานะ สีละ เนกขัมมะ วิริยะ ปัญญา ขันธิ สัจจาธิฏฐานะ เมตตุเปกขา ยุทธาสะโว คัณหัตถา วุธานีติ

๑. สัพเพ สัตตา อะเวรา โหนตุ
สัพเพ สัตตา อัพยา ปัชฌา โหนตุ
สัพเพ สัตตา อะนีฆา โหนตุ
สัพเพ สัตตา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

๒. สัพเพ ปาณา อะเวรา โหนตุ
สัพเพ ปาณา อัพยา ปัชฌา โหนตุ
สัพเพ ปาณา อะนีฆา โหนตุ
สัพเพ ปาณา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

๓. สัพเพ ภูตา อะเวรา โหนตุ
สัพเพ ภูตา อัพยา ปัชฌา โหนตุ
สัพเพ ภูตา อะนีฆา โหนตุ
สัพเพ ภูตา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

๔. สัพเพ ปุคคะลา อะเวรา โหนตุ
สัพเพ ปุคคะลา อัพยา ปัชฌา โหนตุ
สัพเพ ปุคคะลา อะนีฆา โหนตุ
สัพเพ ปุคคะลา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

๕. สัพเพ อัตถะ ภาวะปะริยาปันนา อะเวรา โหนตุ
สัพเพ อัตถะ ภาวะปะริยาปันนา อัพยา ปัชฌา โหนตุ
สัพเพ อัตถะ ภาวะปะริยาปันนา อะนีฆา โหนตุ
สัพเพ อัตถะ ภาวะปะริยาปันนา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

๖. สัพเพ อิตถิโย อะเวรา โหนตุ
สัพเพ อิตถิโย อัพยา ปัชฌา โหนตุ
สัพเพ อิตถิโย อะนีฆา โหนตุ
สัพเพ อิตถิโย สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

๗. สัพเพ ปุริสา อะเวรา โหนตุ
สัพเพ ปุริสา อัพยา ปัชฌา โหนตุ
สัพเพ ปุริสา อะนีฆา โหนตุ
สัพเพ ปุริสา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

๘. สัพเพ อะริยา อะเวรา โหนตุ
สัพเพ อะริยา อัพยา ปัชฌา โหนตุ
สัพเพ อะริยา อะนีฆา โหนตุ
สัพเพ อะริยา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

๙. สัพเพ อะนะริยา อะเวรา โหนตุ
สัพเพ อะนะริยา อัพยา ปัชฌา โหนตุ
สัพเพ อะนะริยา อะนีฆา โหนตุ
สัพเพ อะนะริยา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ
๑๐. สัพเพ เทวา อะเวรา โหนตุ
สัพเพ เทวา อัพยา ปัชฌา โหนตุ
สัพเพ เทวา อะนีฆา โหนตุ
สัพเพ เทวา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ
๑๑. สัพเพ มะนุสสา อะเวรา โหนตุ
สัพเพ มะนุสสา อัพยา ปัชฌา โหนตุ
สัพเพ มะนุสสา อะนีฆา โหนตุ
สัพเพ มะนุสสา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ
๑๒. สัพเพ วินิปาติกา อะเวรา โหนตุ
สัพเพ วินิปาติกา อัพยา ปัชฌา โหนตุ
สัพเพ วินิปาติกา อะนีฆา โหนตุ
สัพเพ วินิปาติกา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

คำอุทิศส่วนกุศล

อิทัง ปุญญะผะลัง ผลบุญใดที่ข้าพเจ้าทั้งหลายได้บำเพ็ญแล้ว ณ โอกาสนี้

ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขออุทิศส่วนกุศลนี้ให้แก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย ที่เคยล่วงเกินมาแล้วแต่ชาติก่อนก็ดี ชาตินี้ก็ดี ขอเจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย จงโมทนาส่วนกุศลนี้ ขอจงอโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้าตั้งแต่บัดนี้ ตราบเท่าเข้าสู่พระนิพพาน

และข้าพเจ้าทั้งหลาย ขออุทิศส่วนกุศลนี้ให้แก่เทพเจ้าทั้งหลายที่ปกปักรักษาข้าพเจ้า และเทพเจ้าทั้งหลายทั่วสากลพิภพและพระยายมราช ขอเทพเจ้าทั้งหลายและพระยายมราชจงโมทนาส่วนกุศลนี้ ขอจงเป็นสักขีพยานในการบำเพ็ญกุศลของข้าพเจ้าในครั้งนี้ด้วยเถิด

และขออุทิศส่วนกุศลนี้ ให้แก่ท่านทั้งหลายที่ล่วงลับไปแล้ว ที่เสวยความสุขอยู่ก็ดี เสวยความทุกข์อยู่ก็ดี เป็นญาติก็ดี มิใช่ญาติก็ดี ขอท่านทั้งหลาย จงโมทนาส่วนกุศลนี้ พึงได้รับประโยชน์ ความสุขเช่นเดียวกับข้าพเจ้าจะพึงได้รับ ณ กาลบัดเดี๋ยวนี้เถิด

ผลบุญใดที่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ได้บำเพ็ญแล้ว ณ โอกาสนี้ ขอผลบุญนี้ จงเป็นปัจจัยให้ข้าพเจ้าทั้งหลายได้ เข้าถึงซึ่งพระนิพพาน ในชาติปัจจุบันนี้เถิด

คาถากันภัย กันไฟ หลวงพ่อปั้น

พระโสนามะยักโข เมตะทันตะ ปะริวาสะโก อะสุนีหะเต โหนตุเต ชะยะมังคะลัง สุโกปัญจะ อากาเสจะ พุทธะปัง กะโร นะโมพุทธายะ

คาถาหลวงพ่อปั้น

นะกันตัง อะระหังกันตัว พระเจ้าทูนหัว คุ้มตัวข้าพเจ้า พุทธังเป็นกำแพงวัง ธรรมมังเป็นกำแพงแก้ว สังฆังคลาดแคล้ว อายุ วัณโณ สุขัง พะลัง

คาถาเสี่ยงโชค

อินทะยะสัง เทวะยะสัง พรหมะยะสัง มะหาพรหมะยะสัง อิสียะสัง มะหาอิสียะสัง มุนียะสัง มะหามุนียะสัง ปุริสะยะสัง มะหาปุริสะยะสัง จักกะวัตติยะสัง มะหาจักกะวัตติยะสัง พุทธะยะสัง ปัจเจกะพุทธะยะสัง อะระหันตะยะสัง สัพพะสิทธิวิชชาจะระณะยะสัง สัพพะโลกาธิปะติญาณะยะสัง สัพพะโลกะจะริยะญาณะยะสัง เอเตนะ ยะเสนะ เอเตนะ สัจจะวะจะเนนะ มะมะ สุวัตถิโหตุ มัยหัง สวาหายะ นะโม พุทธัสสะ นะโม ธัมมัสสะ นะโม สังฆัสสะ เสยยะถีทัง หุรูหุรู สวาหายะฯ

คาถารัดเกล้าพระเจ้า

อินทัง เสฏฐัง กุมภัณฑานัง สัพเพ เทวา ปิสาเจวะ อาพะวะกาทะโยปิจะขัคคัง ตาละปัตตัง ทิสะวา สัพเพ ยักขา ปะลายันติ

คาถาพระโสฬสมงคล (มงคล ๑๖)

โสฬะสะมังคะลัญเจวะ นะวะ โลกุตตะระธัมมา จัตตาโรจะ มะหาทีปา ปัญจะพุทธามะหามุนี เตปิฏะกา ธัมมะขันธา ฉะกามาวะจะราเทวา ปัญจะ ทะสะภะเวตัพพัง ทะสะมังสีละเมวะจะ เตระสะธุตังคานิ ปาฏิหาริยัญจะ ทะวาทะสะ เอกะเมรุสุรา อัฏฐะ ทะเวจันโทสุริโยตะถา สัตตาสัมโพชฌังคา เจวะ จะตุททะสะจักกะวัตติจะ เอการะสะวิสะนุ ราชา สัพเพเทวา มัง ปาละยันตุฯ

พระคาถาบทนี้ ใช้ทำน้ำพุทธมนต์รดอาบหมดเคราะห์ หมดโศกโรคภัย ถ้าเป็นถ้อยร้อยความ รดน้ำมนต์บทนี้ดีแลฯ

พระคาถาเดินทาง

ขิปปังวะมัคคะมาคะมิฯ

พระคาถาบทนี้ ภาวนาเวลาเดินทางไม่เมื่อยเลย

คาถาป้องกัน

สัตถา ธะนุง อากัฑฒิตุง ทัตตะวา วิสัชเชตุง นาทาสิ

พระคาถาบทนี้ เจริญเป็นนิตย์แคล้วคลาดจากปืนผาหน้าไม้ หอกดาบ แหลนหลาวขวากหนามต่างๆ ยามเดินทางค่ำคืน

คาถามหาเสน่ห์

ฐะเปตะวา ญาติสาโลหิติตถิโย อะวะเสสา มัง ทิสะวา รัชชันตุฯ

จำเริญในใจเข้าไปสู่บ้าน สู่เรือนผู้อื่นเป็นมหาเสน่ห์ฯ

พระคาถาหัวใจพระพุทธเจ้า

อิกะวิติฯ

พระคาถานี้ ภาวนาไว้เป็นคงกระพันชาตรีกันปืน เสกขมิ้นกินอยู่คงทน สะเดาะโซ่ตรวนก็ได้ เสกน้ำมนต์ สะเดาะลูกก็ได้ กันสุนัขดุ เสกน้ำมนต์ถอนคุณ ถ้าชกมวยเสกขมิ้นกิน เสกดินสอพองทาตัวคงทนฯ

คาถาแก้นอนไม่หลับ

อินทะธัมมัง เทวะธัมมัง พรหมะธัมมัง มะหาพรหมะธัมมัง อิสีธัมมัง มะหาอิสีธัมมัง มุนีธัมมัง มะหามุนีธัมมัง ปุริสะธัมมัง มะหาปุริสะธัมมัง จักกะวัตติธัมมัง

มะหาจักกะวัตติธัมมัง พุทธะธัมมัง ปัจเจกะพุทธะธัมมัง สัพพะโลกาธิปะติญาณะธัมมัง สัพพะโลกะจะริยะญาณะธัมมัง เอเตนะ ธัมเมนะ เอเตนะ สัจจะวะจะเนนะ มะมะ สุวัตถิ โหตุ มัยหัง สะวาหายะ นะโม พุทธัสสะ นะโม ธัมมัสสะ นะโม สังฆัสสะ เสยยะถีทัง หุรูหุรู สะวาหายะฯ

คาถาป้องกันภัย

ฆะเฏสิ ฆะเฏสิ กิงการะณา ฆะเฏสิ
อะหังปิ ตัง ชานามิ ชานามิ

คาถานี้ ใช้ภาวนาเวลาจะไปไหน คุ้มภัยได้ดี เวลาจะนอนใช้เสกหมอนหนุนหัว จะไม่มีภัยมาถึงตัว และคุ้มครองทรัพย์สมบัติ ได้ชงัดนักแล.

คาถาพ่นพิษงูและพิษต่างๆ

พุทธัง ปัจจักขามิ ธัมมัง ปัจจักขามิ สังฆัง ปัจจักขามิ ปะริสุทโธ คิหิภาวัง ติมังธาเรหิ อุปาสักโก ปัจจุทธะรามิ อา ปัจจุขาดฯ

คาถานี้ถูกงูกัด ให้เสกเหล้า ๗ คาบ ตั้งขวัญข้าว ๖ สลึง พ่นตั้งแต่หัวไปจนเท้าแล ถ้าจะแก้คุณเขาทำมาให้ตั้งขวัญข้าว ๑ ตำลึง แล้วตักน้ำมาขันหนึ่งเสก ๗ คาบ ทั้งกินทั้งชะโลม ออกโดยสิ้น ตบหัวลง ๓ ที เถิดรากออกมาฯ

คาถาพระโมคคัลลานต่อกระดูก

เถโร โมคคัลลาโน อันตะระธายิต๎วา
ภูมิสุขุมัง ปะระมาโน ภะคะวะโต
อิทธิยา อัตตะโน สะรีเรมังสังโลหิตัง

คาถาบทนี้ ใช้ภาวนาได้ทุกๆ วัน วันละ ๑๐๘ คาบ กันสารพัดอันตรายทั้งปวง ใช้เสกปูนทาเป่าพ่นสารพัด ถ้าจะคัดเลือดให้ภาวนา ๗ ที คัดเลือดหยุดไหลแล

คาถาพระโมคคัลลานดับไฟนรก

เถโร โมคคัลลาโน นะระกัตตัง โลหะกุมภี
ทิส๎วา อัคคีปัตติ กัมปะติ

คาถานี้ ใช้ดับพิษไฟสารพัด หายสิ้น ไม่ร้อน ไม่พอง

คาถาคัดเลือด

อะวะสุละตุเต สะรีเรมังสัง โลหิตัง.

คาถานี้คัดเลือดหยุดแล

วะโรวะรัญญู วะระโท วะราหะโร.

คาถานี้ ถ้าเป็นบาดแผล ให้เสกประสานห้ามเลือด และถ้าลูกออกยากหรือรกไม่ออกก็ดี ใช้เสกน้ำมนต์ให้กิน สะเดาะออกมา แล.

คาถาพ่นตาแดงตาเจ็บ

สะหัสสะเนตโต เทวินโท

ทิพพะจักขุง วิโสธะยิ

อิกะวิติ พุทธะสังมิ โลกะวิทูฯ

คาถานี้ ใช้เสกน้ำพ่นตาแดงตาต้อ เสกน้ำล้างหน้าทุกวัน จะไม่เป็นโรคตา เสกน้ำมนต์หยอดตาแก้ตาเจ็บก็ได้ฯ

คาถาทำน้ำมนต์ให้ขายของดี

พุทธัง พะหูชะนานัง
เอหิจิตตัง เอหิมะนุสสานัง
เอหิลาภัง เอหิเมตตา
ชมพูทีเป มะนุสสานัง
อิตถิโย ปุริโส จิตตัง พันธังเอหิ.

คาถานี้ สวดภาวนาทำน้ำมนต์ ประพรมสิ่งของที่ขาย ขายของดีนักแล

ศาลาอนุสรณ์ ๑๐๐ ปี
หลวงพ่อปั้น

ข้าวเม่าทอด
หลวงพ่อปั้น
กรุณาเข้าแถวต่อคิว

หลวงพ่อปั้น สร้างวัดเนินกุ่ม
ตำบลเนินกุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

รูปหล่อหลวงพ่อปั้น

หลวงพ่อปั้น
ได้สร้างพระพุทธรูปปางป่าเลไลย์
วัดสี่ร้อย อำเภอวิเศษชัยชาญ
จังหวัดอ่างทอง

เหรียญหลวงพ่อปั้น (ย้อนยุค)

ที่ระลึกมรณภาพกาล ๑๐๐ ปี

พ.ศ.๒๕๕๖

หลวงพ่อปั้น
จ.พระนครศรีอยุธยา